

Производството е по реда на чл.80 и следващите от НПК.

С частна тъжба, частния тъжител А. Г. А. е повдигнал обвинение срещу подс. Р. Р. П., С. Р. П. и Д. Р. П. затова, че на 14.01.22 г. в с. Т., общ. П. б. в съучастие като извършители са му причинили лека телесна повреда.

В съдебното заседание представителя на прокуратурата участващ в производството тъй като подс. С. П. и подс. Д. П. са непълнолетни, пледира съдът да ги признае за виновни като им определи наказание с оглед редукцията предвид това, че са непълнолетни.

В съдебното заседание частния тъжител лично и чрез повереника си поддържа тъжбата, и моли съдът да признае подсъдимите за виновни, като им наложи съответното наказание, както и да уважи изцяло предявения с тъжбата граждански иск .

В съдебното заседание подс. Р. Р. П. не се признава за виновен и отказва да дава обяснения, което е негово законно право.

В съдебното заседание подс. С. Р. П. се признава за виновен и дава обяснения.

Подс. Д. Р. П. също се признава за виновен и дава обяснения за случилото се.

Защитника на подс. Р. П. след приключване на съдебното следствие пледира невинност и постановяване на оправдателен съдебен акт. Излага като аргументи, че обвинението не е доказано.

Защитника на подс. С. П. и на подс. Д. П., след приключване на съдебното следствие, пледира съдът да ги признае за виновни като ги освободи от наказателна отговорност на основание чл. 78а от НК и отхвърли предявения граждански иск.

Със тъжбата частния тъжител е предявил граждански иск за причинените му неимуществени вреди в размер от 10 000,00 лв. ведно със законната лихва от датата на неправомерното увреждане до окончателното изпращане на задължението който съдът прие за съвместно разглеждане.

Съдът като обсъди на основание чл. 14 и чл. 18 от НПК събраните в хода на производството доказателства установени с доказателствени средства-показания на свидетели, експертно заключение, писмени и обясненията на подс. С. П. и на подс. Д. П. и след преценка поотделно и във съвкупност приема за установено следното ;

Подс. Р. П. бил баща на подс. С. П. и на подс. Д. П., като живеели в едно общо домакинство в с. Т., общ. П. б..

На 14.01.2022г. в с. Т., общ. П. б., пред дома на подс. Р. П. последния заедно със частния тъжител и св. А. Ч. от 09.00-10.00 ч. до 15,30-16.00 ч. се черпели с бира и уиски.

След това тримата влезли в дома на подс. Р. П., където продължили да пият ракия. И тримата били много пияни.

Около 20-21.00 ч. св. Ч. се прибрал в дома си, който бил във съседство със дома на подсъдимите.

Преди това частния тъжител станал да играе кючек като предложил и на жената, с която подс. Р. П. живеел св. С. З. да стане и да играе с него. Тя му отказала и частния тъжител започнал да я псува като и казал „Курва на каква ми се правиш ма“.

Св. З. го изгонила, а двамата подс. С. П. и подс. Д. П. хванали частния тъжител и го извели от къщата.

Подс. Р. П. останал във къщата, тъй като бил много пиан.

Вън на двора на къщата частния тъжител паднал на земята, продължил да псува, започнал да хвърля керемиди по подс. С. П. и подс. Д. П.. Тогава подс. С. П. го ударил два три пъти по лицето и тялото със ръце.

Подс. Д. П. също го ударил, след което частния тъжител бил отведен до дома му от св. А. Ч., който след като чул разправията се върнал в дома на тримата подсъдими.

Поради това, че имал телесни увреждания частния тъжител бил отведен от св. З. Н. и св. З. Ш. в бърза помощ в гр. П. б. .

От експертното заключение на съдебно-медицинската експертиза се установява, че частният тъжител Г. е получил разкъсно-контузни рани на лявата челнотеменна област на главата, траматични оттоци, охлузвания и кръвонасядания на лицето, счупване на носните кости, кръвоизлив под слизестата обвивка на лява очна ябълка, траматичен оток на лява гръдна половина, охлузвания и кръвонасядания на двете колена. Тези траматични увреждания са от действието на твърди тъпи предмети и отговарят да са получени при нанасяне на побой с юмруци и ритници, и събаряне на пострадалия върху терена. Причинили са временно разстройство на здравето, неопасно за живота и при правилно протичане на оздравителния процес до пълното възстановяване от траматичните увреждания е бил необходим срок от около 20-25 дни.

В хода на съдебното следствие се събраха две групи гласни доказателствени средства.

От една страна са показанията на св. З. Н., св. Ф. А. и св. З. Ш., в които те твърдят, че тримата подсъдими са нанасяли удари на частния тъжител, а от друга страна са показанията на св. А. Ч., св. С. З. и подс. Д. П. и подс. С. П., че само тези двама подсъдими са нанасяли удари на частния тъжител, както и, че първите свидетели не са били там.

Съдът не кредитира показанията на св. З. Н., св. З. Ш. и св. Ф. А., че са очевидци на нанесения побой на частния тъжител, поради това, че показанията им са вътрешно противоречиви и не кореспондират със останалия доказателствен материал в тази част.

Показанията на тези свидетели са заинтересувани и субективни, тъй като са във близки отношение с частния тъжител.

Св. Ф. А. на 14.01.22г. е била във Г. и не е очевидец на случилото се.

Въпреки това с категоричност във показанията си твърди „...През това време тя крещи /св. З. Н./ и му помагат да стане и идва А. през това време...“. Не е възможно след като е била в Г. тя да види как св. А. Ч. е помогнал на частния тъжител.

В показанията си св. З. Ш. твърди, че е видяла подс. Р. П. да хвърля нож към

С. З., а в същото време твърди, че е било отвън до външната врата на дома на тримата подсъдими.

В показанията си св. А. Ч. твърди, че никой освен него и частния тъжител не е имало, като не е имало и никой на улицата.

Св. Ч. е незаинтересуван свидетел.

Предвид горното съдът не кредитира показанията на св. З. Н., З. Ш. и Ф. А. в частта им, която твърдят, че са присъствали при нанасянето на ударите на частния тъжител.

Обратно съдът кредитира показанията на св. А. Ч. и обясненията подс. С. П. и подс. Д. П..

Имайки предвид установената фактическа обстановка съдът намира, че от обективна и субективна страна подс. С. Р. П., и подс. Д. Р. П. са осъществили състава чл.130 ал.1 вр. чл.20 ал.2 вр. ал.1 вр. чл.63 ал.1 т.4 от НК, а подс. Р. Р. П. не е осъществил състава на чл.130 ал.1 вр. чл.20 ал.2 вр. ал. 1 от НК.

ПО ПРАВНАТА КВАЛИФИКАЦИЯ ;

От обективна страна чрез едновременно нанасяне на удари на частния тъжител като извършители по смисъла на чл.20 ал.2 от НК двамата подсъдими Д. П. и С. П. са причинили телесни увреждания на частния тъжител.

От експертното заключение на съдебно-медицинската експертиза се установява, че частният тъжител е получил разкъсно-контузни рани на лявата челнотеменна област на главата, траматични оттоци, охлузвания и кръвонасядания на лицето, счупване на носните кости, кръвоизлив под слизестата обвивка на лява очна ябълка, травматичен оток на лява гръдна половина, охлузвания и кръвонасядания на двете колена като тези увреждания са му причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота и при правилно протичане на оздравителния процес до пълното възстановяване от травматичните увреждания е бил необходим срок от около 20-25 дни.

Следователно на частния тъжител А. Г. А. е причинена лека телесна повреда по смисъла на чл.130 ал.1 от НК, изразяваща се временно разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК.

От установената фактическа обстановка и от експертното заключение на съдебно медицинската експертиза се установява, че съществува пряка причинна връзка между деянието на подс. и настъпилите обществено опасни последици / съставомерния резултат/-без деянието от страна на подс., пострадалия и частен тъжител нямаше да получи телесни увреждания и да му бъде причинена лека телесна повреда.

Към момента на деянието двамата подсъдими са били непълнолетни. В създалата се фактическа обстановка те са могли да се ориентират, да вземат адекватни решения, извършили са поредица от отделни и координирани действия т.е. те са разбирали свойството и значението на извършеното и са могли да ръководят постъпките си, поради което на основание чл. 31 ал. 2 от НК ще следва на носят наказателна отговорност като наказанията им бъдат

определени при условията на чл. 63 ал. 1 т. 4 от НК.

Упоритостта при извършването на престъплението не дава основание на съдът да приложи разпоредбата на чл. 61 от НК.

От установената фактическа обстановка и от обективизираните действия на двамата подсъдими следва извода, че са действали умишлено.

Подс. са съзнавали общественно-опасния характер на деянието си, предвиждали са настъпването на общественно-опасните последици от него и са искали настъпването им.

От установената фактическа обстановка не се установи, че подс. Р. Р. П. да е нанасял удари на частния тъжител и да му причини телесни увреждания поради което и на основание чл. 304 от НПК следва да бъде признат за невиновен по обвинението по чл. 130 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 вр. ал. 1 от НК и оправдан, тъй като не е извършил такова деяние.

Предвид изложените дотук мотиви и на основание цитираните по-горе законови текстове съдът счита, че подс. С. Р. П. и подс. Д. Р. П. следва да бъдат признати за виновни и наказани.

За гореописаното деяние закона предвижда наказание лишаване от свобода до две години лишаване от свобода дори и след редукцията по чл. 63 ал. 1 т. 4 от НК.

Към момента на извършване на деянието двамата подсъдими са неосъждани, а от деянието им няма причинени имуществени вреди.

Предвид на това и със оглед на обстоятелството, че към момента на осъществяване на деянието двама подсъдими са били непълнолетни ще следва да се освободят от наказателно отговорност и на основание чл. 78а ал. 6 от НК да им бъде наложено административно наказание- обществено порицание на всеки един от подсъдимите изразяващо се излагане на присъдата пред Кметството в с. Т..

ПО ГРАЖДАНСКИЯ ИСК И РАЗНОСКИТЕ ;

С деянието извършено на 14.01.2022 г., което представлява престъпление на частния тъжител А. А. са му причинени неимуществени вреди телесни увреждания които са му причинили страдания без разстройство на здравето както и във обществено неудобство.

На основание чл. 45 и следващите от НПК подс. Д. П. и подс. С. П. дължат обезщетение, което за неимуществените вреди на основание чл. 52 от ЗЗД следва да бъде определено от съда по справедливост.

При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди съдът взе предвид следните обстоятелства;

1.Начина по който са причинени вредите – чрез престъпление по чл. 130 ал. 1 от НК.

2.Формата на вина- пряк умисъл.

3.Обстоятелството, че в конкретния случай частния тъжител е имал виновно поведение изразяващо се в това, че е псувал и обиждал жената с която подс. Р.

П. е живеел, с което е довело до причиняването на вредите.

Следователно при анализа на тези обстоятелства съдът счита, че по справедливост на частния тъжител следва да се определи обезщетение за причинените му неимуществени вреди в размер от 1500,00 / хиляда и петстотин / лева, считано от датата на непозволеното увреждане 14.01.2022 г.. В тази му част гражданския иск е основателен и доказан, а във останалата част до 10 000,00 лв. се явява неоснователен и недоказан.

На основание чл. 84 ал. 3, вр. чл. 86 ал. 2 от ЗЗД подс. Д. Р. П. и подс. С. Р. П., със съгласието на майка им С. И. Ч. дължат и законната лихва считана от датата на непозволеното увреждане 14.01.2022 г. до окончателното изплащане на главницата.

На основание чл. 2 от Тарифата за държавните такси които се събират от съдилищата по ГПК подс. Д. П. и подс. С. П. дължат сумата от 60 лв. държавна такса върху уважения граждански иск също със съгласието на майка им С. И. Ч..

На основание чл.189 ал.3 от НПК подс. С. Р. П. и Д. Р. П. следва да заплатят със съгласието на майка им С. И. Ч. на частния тъжител А. А. направените по делото разноси в размер от 1116,50 лв., от които 1100,00 лв. възнаграждение за повереника му и 16,50 лв. държавна такса за завеждане на делото.

Подс. Д. Р. П. и подс. С. Р. П. следва да заплатят направените по делото разноси в размер от 450,80 лв. възнаграждение за експерта със съгласието на майка им С. И. Ч..

Водим от горните мотиви съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ ;